

FAMILIES OF VIETNAMESE
POLITICAL PRISONERS ASSOC.
PO. BOX 5435
ARLINGTON, VA 22205-0635

October 2, 1989

Dear Tho:

Today is the day that the U.S. Delegation arrive to reopen the resettlement process. We are all very happy.

I am very hopeful and will remain so. However, I perceive many signs that show there are still a number of obstacles to be faced - especially for those of high ranking and those who were detained in camp for a long time.

Last week a number of low rank officers were called in for "Pre-Interview" sessions and were notified that they will soon be interviewed to go to America. In the meanwhile, there were only a handful of high ranking officers' names included among the 3,000-quota to be resettle in the U.S. I am assuming that the ODP and Political Prisoner Resettlement Program are the same since those who were called above were all officers as well as camp detainees and all possessed LOI/Exit Permits (applied prior to 1985).

However, a point to be noted is that of which quotas are these people accounted in? The 3,000-quota of the Political Prisoner Resettlement Program or the ODP quota? Have the two quotas merged together? It is my understanding that the two Governments (U.S. and Vietnamese) previously had agreed that the ODP and the Political Prisoner Resettlement Program will retain their separate identities. Hopefully the quotas will stay separate as well. I certainly will keep you inform of anything I hear.

Nghia

Sáng ngày 2/10/89

Chị Thơ Thân,

Hôm nay là ngày mà các bà thấy rõ
người Mỹ dự tu ở trại VN đã là chủ việc
các tù chính trị làm thủ tục tại trại cơ...

Hy vọng và vẫn hy vọng. Tuy nhiên có nhiều
điều khiến cho thấy cũng còn nhiều khó khăn, nhất
là cho các cấp cao, cải tạo lâu năm...

Thân vùa qua những vị quan cấp nhỏ được
gọi "Sở-vân", (giấy ghi máy theo giấy ra trại) và
sẽ được phỏng vấn đi dự vào 16/9 họ đi...
Tuy lúc những anh em được dự tu là cá nhân tuy
có 3000 (thỏa thuận cuối June 89) chỉ có một vài
người, đến kỳ kết thúc các nghị quyết. Hơn nữa
đoàn tự giác (ODP) và tại đình cử có là tuy hai
mà một, vì những anh em được gọi là vẫn nói
tên vẫn là ở quan, vẫn là tù cải tạo, có giấy
ra trại, có L01, và cả cả Exit permit và họ
đi gọi họ là xin xuất cảnh từ trại 85. Đi vào
anh em đó được đi chơi tại vùng này. Nhưng 1/1/89

4. được nêu lên là nếu họ được tính vào cấp khác
3000 của 89' như đã được thỏa thuận thì sao?
Và 2 lãnh đạo có thỏa thuận là 2 triệu từ
ODP và tại đình cử là song song riêng biệt?
Đi vào chỉ là dự đoán theo chỉ dẫn thấy
được thời, hy vọng nó sẽ phải như vậy, tuy
hiện vẫn phải chờ chị họ.

Nghĩa

Càigon ngày 15/8/89

Chị Bê Thôn,

Vin phép chị cho tôi tiếp tục gửi thêm các hồ sơ xét này đến lui, trực năm tm và lý ứng chạ 1 số anh em tôi này, đã họ ta có gửi qua OPP/Bangkok hi lưn này bắt và em tôi, cho là ngày tôi rời khỏi VN, thấy bây nhiêu họ bị như nglem.

- hôm nay chị có 1 hồ sơ mới để ứng hồ -
Hàn Liệt, ở quê vợ. Anh này gần 5 năm tù (về năm last quan chi ở Thanh tho hơn 5 năm) và bị chỉ định về hồ Kỵ chu ở Thành phố. Thiêu 1 pho sinh, Kỵ lực lui dừ, rất khi phan và luật bị mui. Xin chị tiếp chuyển giúp OPP và có 1 bản lưn ở hồ như thiêu bị.

Chị Thôn,

Chịng tôi có khu dừ đã VN về buổi học rất về rớt của Nghị Hoạ Thảng August về quê, sau khi đưa nghị kết quả Kỵ kết củ ở R. Funsith củi Thái 4/89. Rất phan 2 hồ cho ứng đến bị Tuy

2/ nhân báo dân này đang có 1 bài (hôm nay) cho Lê
Phúc Mỹ² còn đang "quanh co" (?). Kỳ hiểu rồi sẽ ra sao
đấy trong việc ra đi chuyển đi, cũng còn lâu thôi lắm.
Nhưng thì sao cũng hy vọng. Trước có gì biến chuyển thì
hãy sẽ báo chị ngay để theo dõi.

Chắc chị đã nhận được hình ảnh của chị Xinh
rồi? Chị thấy thế, dù sao thì đây rồi anh chị em thân
cố bên này vẫn còn 1 tình huống gây nên rắc rối, nó
lắm sao hết khi chúng tôi gặp lại chị Xinh? Nhất là
cố nhân từ, lại có 1 mảng khác ra trước mặt vì rồi
mấy vết cộm đây vết buồn... lần lần khi cần tay
thao tác gần 20 năm. Kỳ gặp nhau!

- Lợi của anh Mỹ hiện tại (em và THT, chắc
anh giới biệt) do chơi Klon chuyển về cho tôi, tôi
đã trao tận tay anh Hải rồi. Cũng 1 mảng cộm đây.

- Lợi của cháu Nguyệt, con của Mỹ v. Tôn
(đại tá Thiết giáp, chết hy sinh) tôi chưa nhận được, dù
chỉ có nhận được của chị 1 tờ bài của ODP bắt
đây giờ cho Nguyệt từ Lợi này. Xin chị nhớ
cháu Klon xem lại giúp đỡ với tôi cho anh cũng được.

- anh nhận mình TRAY, vô hiệu BA (cũng là
tên là ở ĐPC 2/88) tôi có gửi hồ sơ qua đây rồi,
nay chờ có Lợi. Vô hiệu là ở Special list

3/ những vấn đề, từ mình báo họ sẽ là R. gi'vân.

Trên này là từng được kết quả từ buổi họp lúc
August, chỉ gần với cho cả em cho chờ như nói với
vấn, nhận.

Trên.

N

giọng ý như từ từ báo đang từ chính
tên này, họ có được ra còn nó là 500 gi'
đó là người có hi' là X. và cuối - chỉ còn
bắt thì cứ 5. Thấy nó

Ngày 20/11/2011

Chị Thơ Thuận,

Hôm nay có 1 người bạn thân, cánh tay một cuộc
and Huy (vừa từ Mỹ ở Paris) mà cũng là 1 người bạn
đang của chúng tôi ở khách sạn Hùng Cường, nhà tôi
gọi cho chị 1 hồ sơ để xin nhập cư. Hồ sơ này anh
những kỹ thuật gặp tôi mà được chấp tay qua 1 người
bạn khác năm trước 1 mẫu của ODP. Khi gặp tôi thì
tôi đã chỉ dẫn rồi và đây đủ tài liệu cho chị.
Đến bên anh Tuấn, kỹ sư ở nhà, rồi hồ sơ xin ở nhà
tôi lúc anh Tuấn lại kỹ sư ở Saigon, về lên ở nhà
hàng Cái Răng ở đó ở Cần Thơ nên tôi nộp nộp hai
kỹ biết làm sao. Cuối cùng tôi quyết định gửi cho
chị với 2 hồ:

1/ ODP là còn cấp Lợi tức. Về anh Tuấn
phải VN để lo chạy passport bằng giấy ra nước ngoài,
đây chỗ cấp phát.

2/ Nhờ chị làm giúp 1 giấy Sponsor như của
anh Tony vậy, (que ông Sơn Dân v. Mỹ, hoặc một hiệp
hội nào cũng được.) chỉ có 1 bộ + 1 con.

Đó đó là 2 này để chị và anh Tuấn hồ sơ gốc
hoặc sao đi lại, còn các bạn khác chị lưu: nếu cần

2/ gửi cho ODP thì gửi con kỳ cần thì thôi. Cần lúc
phong vẫn có giấy sponsor cho anh + vợ + con lớn đi
rồi. Chỉ cần giấy quyết định vào cho chắc ăn thì
thôi. Giấy sponsor của anh Mỹ chỉ cho gửi ngay
về thôi cũng được mẹ gửi thay cho anh Mỹ ở
Cần Thơ vậy được.

4. Riêng chúng tôi, sau khi có nghe điện và về thì về
bước họp ở Bangkok đi các tỉnh process về quyền lợi
tại đất này, cũng có vài phân khởi. Họ đang interview thật
hắn lòi độ cũ, có như phỏng vấn transportation hẳn, bắt
đặt hẳn vv... về do đó họ đang ốm đến với bà bên, với
Chị, với Hân, và với gia đình trong năm nay. Chỉ có giúp
giảm bớt nhen. Vì sao? Vì họ ra ở một nhà cũng hay
cũ, vì về đất, nhưng đến lúc thì kinh tế vẫn bị "chối"
chứ "hoạt", "thực" hoạt... Cho nên phải xin cần thiệp mạnh
cho từng cơ quan, bên thì bên Tôn, bên thì bên thị lực,
bên thì bên xã vận động vv... hình ảnh, - lại thì có
chất rõ ràng, Chị có giúp giảm bớt thôi. Cũng cần
qua đến trong năm nay vì quá nhiều lý do. Que được
đem thì kỳ này không rõ ích như bây giờ.

Quên thì chúc Chị và Hân mạnh khỏe thành công
việc giúp đỡ bạn bè. Tin cho chị và Hân vui, có 2
quốc chống chế trong tư duy lớn thì từ đi này, sau khi
thiền phong vẫn, cả 2 đều do Hân Bà Tở họ nên rồi.
Đó là niềm vui chung đều với nước. Thân,
+ anh Tổng đài nhà S'ay sponsor sau này anh. Cảm ơn! Thân, Nphue

Hà Nội ngày 12/6/89

Chị Thảo thân mến,

Anh chị em bên này xin gửi lời kính chào
chị, anh Giỏi, anh Tony. Đêm cũng tắt rồi
các anh chị em ngủ thôi. Chúc anh em thành
công trong nhiệm vụ.
Hôm tuần rồi chúng tôi có nhắc đến chị,
tuỳ 1 niềm hy vọng sẽ gặp được chị, anh Giỏi, và
anh chị em cùng (đến 1 ngày rất gần đây. Nhưng
cũng có nhắc lại gần 6 tháng nay sao mà vẫn bất
kịp nhận được thư của chị cả! ? Vẫn biết chị
rất bận trong việc giúp đỡ sự lo lắng lo-ko cho
anh chị em bên này (vì chúng tôi vẫn có báo cáo
theo dõi rất sát lược động của các hội đoàn
bên này nhằm đảm bảo và giúp đỡ các tù nhân
chính trị sắp được thả sớm ...), nhưng anh em
vẫn thân ái với nhau. Riêng tôi, có mấy cái thư
sưu tập, báo chị mấy việc gần, không biết chị
có nhận được hay không, vì lạc mất thư. Vẫn
thưa chị, anh em thấy buồn buồn thì hát ấy, và
thật ra cũng như ghim nếp nếp nơi cửa chị vậy.

2/

lần này có 2 quốc gia "tiền tiến" như tôi
gửi chị hồ h, đến như chị tiếp - huyện giếm
cho ODP / US delegation, hoặc S. Francisco hoặc
Bangkok, chỗ nào nhanh và có công có kết quả
thì chị cho chuyển giếm.

①. anh đại tá quân pháp Nguyễn Thọ. Ra
hà thấy 9/87, nhưng vì lý do bên phía họ
bình nư chưa có gửi cho ODP vào năm 1988,
(mà vẫn ký thấy họ bên). Nay như chị gửi cho
1 lần nữa, đồng thời xin gửi hồ h vào thời gian
chị luôn, để theo dõi giếm ảnh.

② - anh Mạnh Bach Hà, chủ tịch hội
chợ. Phó giám đốc cũ tôi, em út anh anh
g/s Hùng. Cũng làm gần 6 năm lịch, nhưng về
hà rồi lại có viết biên 3 lần thất bại, đây
tổng lên vào hơn nửa không họ khác. Vừa gặp
lại tôi, tôi thuyết anh đi gửi hồ h cho chị,
như chị chuyển giếm, chỉ có 2 vợ chồng anh và
đi nhân viên sẽ may ở Cần Thơ. Chỗ này dời
lạ thôi. Xin chị giúp giếm em út anh anh.

Xin chị. Chị luôn luôn khỏe đi phục
vụ cho tôi 1 thời gian nữa, giúp anh chị em
đặc biệt và hạnh phúc. - Hẹn gặp lại chị ngay khi
đến Xuân, lần này nhé.

Phục

Chị Thơ,

Đã nghe xong bài nói về buổi tiệc Đông Tâm August đã vừa qua. Kỳ này mới nghe được tiếng nói của người đông lương tên đại vật. Anh em thích lắm. Chắc chị giữ cây bút lớn vật kỳ niệm lịch sử phải không? Đừng để làm vậy nhé.

Anh em cũng có tác phẩm mà anh giữ gìn về cho gradient. Thấy tình hình cũng có vẻ êm xuôi cả, tuy nhiên chắc cũng còn có cái gì lớn hơn sao thì chị ở cho nên cho tôi ray gần cuối August rồi nó chắc thấy có gì như rích cả, mọi như một vài chi tiết cũng chưa rõ nét, mặc dù chuyển đầu tiên đã từ vào October (?) dù sao thì anh em vẫn hoàn toàn tin vào sự thật đẹp vừa qua, hoàn toàn vui vẻ chờ đợi đoàn tụ gia đình, bị hạn... chỉ mong sao các đêm thoải mái được thì hẳn đến đến đêm vui gặp một nhau.

Chín chúc anh chị vui hẳn, mừng chị đợt kỳ quả tốt trong buổi tiệc vừa qua, và Congratulations nhé!

N

Saigon ngày 15/8/89

Chị Bê Thôi,

Vin phép chị cho tôi tiếp tục gửi thêm các tài liệu
để thấy đến đâu được niềm tin và hy vọng cho 1 số
anh em trẻ tuổi, đã học tập có giờ qua ODP/Bangkok
hồi lâu nay, biết rõ âm mưu, chủ trương của kẻ thù
Khu VN, đang bày nhiều họ bị lừa nhảm.

- hôm nay chỉ có 1 hồ sơ về Đại tá Hồ
Thần Liệt, ở quê vợ. Anh này gần 5 năm tù
(về nhà làm quan chỉ 6 tháng thôi, 5 năm) và
bị chỉ định về quê Kỵ cho ở Thành phố. Thiếu 1 Phó
sanh, Kỵ lục lại được, rất khi khác vì luật lệ mới.
Xin chị tiếp chuyển giúp ODP và có 1 bản bản về hồ
sơ thần liệt.

Chị Thôi,

Chúng tôi có thư đòi đưa về biên học hết về
rồi chờ Nghị Hội Thày August về quê, sau khi
được nghe kết quả kỳ kết của ở R. Funsith cuối
tháng 9/89. Rất phấn khởi chờ đợi đến lúc này.

2/ nhưn báo đũa này đây có 1 bài (hôm nay) cho là
phần 1° của đây "quanh co" (?). Kỳ lâu rồi sẽ ra sao
đây này việc ra đi chuyên bị, cũng còn lời thối lười.
Nhưng, từ lúc này hy vọng. Nếu có gì biến chuyển tiếp
thì sẽ báo chí ngay để theo dõi.

Chắc chị đã nhận được hình ảnh của chị Linh
rồi? Chị thấy thế nào, dù sao thì đây sẽ ảnh hưởng đến
ở bên này vẫn còn 1 tình huống yêu đương đã đến, nói
lắm sao hết khi chúng tôi gặp lại chị Linh? Chắc là
có nhân tố, lại có 1 năng lực ra mắt một vị nữ
mới, việc cần đây việc buồn... Còn lại khi còn tay
nhau, sau gần 20 năm. Họ gặp nhau!

- Lời của ông NGUYỄN HAI (em vợ THÁI, chắc
anh giới biết) do chơi khăm chúng tôi cho là, thì
đã học tên tay ông HAI rồi. Cũng 1 máy cần đây.

- Lời của cháu NGUYỄN, con của NG. V. TÔI
(đau là Thái gia đình từ, từ) thì chắc nhận được, dù
chỉ có nhận được của chị 1 thư bài của ông bà
đây giờ cho NGUYỄN TÔI LỜI này. Xin chị nhớ
cháu khăm xem lại giúp đỡ giới cho tôi cũng được.

- anh Nhân mới TRẦN, vợ của BÀ (cũng là
tên là ở ĐẶC 2/88) thì có giới hồ sơ qua đây đây,
nay chắc có Lời - VỚI biết họ ở Special list

2/ nhưy vớ lợ, vớ mỉnh bả hợ sớ lợ B g'vân.

Thân, nưi ấ tưng thược kư quố hữ bườc hợ hước
Bngiust, chi g'vớ vớ chớ ấ em đợc chớ nưi nưi
vớ, nưi -

Thân.

N

Thân, nưi ấ tưng thược kư quố hữ bườc hợ hước
Bngiust, chi g'vớ vớ chớ ấ em đợc chớ nưi nưi
vớ, nưi -
g'vớ y như hợ bả bả đợc vớ chớ
lợ nưi, hợ ấ đợc rợ cớ nưi 4,500 g'vớ
đợc nưi cớ hợ đợc Xướ cớ chớ chớ
bả lợ cớ chớ thợ nưi
Thân, nưi ấ tưng thược kư quố hữ bườc hợ hước
Bngiust, chi g'vớ vớ chớ ấ em đợc chớ nưi nưi
vớ, nưi -

Thân, nưi ấ tưng thược kư quố hữ bườc hợ hước
Bngiust, chi g'vớ vớ chớ ấ em đợc chớ nưi nưi
vớ, nưi -

Hu'gon ngày 1/11/89

Chị Bê thân,

Cố gắng 2 ngày ở Vessey có gạo 1800. Chưa
hỏi được có đủ về lại có đủ nghe đâu vớt nói về
chuyến công du này. Đi luôn cũng có phần nào lên
tình thần. Vì chỉ hai thì trước thì viết cho chị, ở đây
đang gọi phở - vẫn 1 danh sách không được dạy 3000
như ở T. để thoải thiên, và 124 anh em ở Z 30))
vẫn tiếp tục tiếp nhận xem xét, thoải mái. Họ sắp sau
chuyến đi này về ở V. thì 2 vẫn đi một tên sẽ
đảm trách việc, chốt lại cho anh em còn lại ở Z.
30 D.

Trong danh sách được gọi kỹ này cũng có đã lên liền.
10 anh em về đợt 87 và 88 - Có người (Bà lý Tông)
có Đại Tài (Lê Thị Tín và Trần Công Minh, Truong Tân Đức)
và 1 vài anh em khác tuy do có ở Kiên Mười (mười
Nhất). Còn lại thì chốt danh sách lại tiếp. Khoản
2 tháng 1 lần cho về rồi cứ mỗi danh sách chỉ có
mười mười lăm anh thì số 3000 / hay chính xác hơn
số là sau 87 đến giờ) chưa rõ lúc nào mới gọi kết?
Vậy thì chị hay thôi, từ biệt ở đây đến tận ra sao.
N

2/

Lưu đây đơn như chi bảo trợ hoặc giúp cho lữ
đoàn anh dân cũ của tiểu khu Vĩnh Long, giờ này
vẫn chưa được gọi đi đến đâu cả:

- Thỉnh thoảng Cao - văn - tự - làm được ở VL
bên tôi, đến 73 qua Gò Công. đi từ gần 8 năm
(chỉ thỉnh thoảng) và gần đây 12 tháng (chính
thức) còn dài dài kỳ kỳ.

Đi từ xa về sát ngay, nên phải ly đi và
đánh tạm tá túc với 1 người khác, kỳ chính
thức thì không cần khai.

Đơn cho 1 đơn bảo trợ giùm - nó là con
của cô. và chuyển giùm hồ sơ của nó đến ODP
giúp nó - Cần in chi! làm

Thân,
W

TB - Riêng cá nhân tôi, nghe nói vì ngân sách eo hẹp nên (Phụ huynh
có dự tư dòng ưu tiên cho những ai có LQ và được gia đình lãnh tài trợ
(mẫu I.134 mới nhất) và chọn những ai có gia đình ở huyện chính bảo trợ hay
có địa phương này tài trợ thì mới cho vào danh sách đi tuyển. Vì không thì phải
chờ có ngân sách để, còn nếu chờ đợi tài trợ của CP hay trợ cấp thì chưa
biết đến bao giờ. Do đó danh sách 3000 cho đến giờ này vẫn chưa có
những ai được vào do ^{thiếu} chưa đủ tiền chi bảo trợ như tôi nói ở trên.

Cá nhân tôi, với tài chính kỳ cục này tài trợ, ngay như tôi phải chuyển
bảy chục ngàn kỳ đi tuyển. Như vậy thì tôi chắc phải ở đây đến bao giờ?
Và tôi biết thì có nhiều người đi đến gia đình ở đây thôn bao lâu: ODP
Bangkok có gửi thư báo phí làm Form I.134, mới nhất gửi cho Bangkok
bản đang tìm kiếm phí ODP + tiền về mặt bảy. Rồi giờ đến thì chưa có

3/ nghe vô tại nơi g^đ c^đ, thế vô đây k^y thấy b^a a^y nơi g^đ đ^đ
I. 134 mà Bangkok đ^đ h^đ c^đ. K^y biết tại sao? Vậy n^đ ch^đ
c^đ ch^đ g^đ r^đ, ch^đ g^đ h^đ g^đ b^a x^đ? ([redacted])
v^đ n^đ ch^đ th^đ g^đ ch^đ t^đ b^a x^đ c^đ (h^đ đ^đ n^đ ch^đ)
ch^đ t^đ đ^đ n^đ, th^đ, h^đ v^đ ch^đ? (I 134? đ^đ đ^đ 30000
ch^đ t^đ n^đ t^đ đ^đ? v...)

T^đ h^đ n^đ c^đ a^y h^đ b^a g^đ l^đ, x^đ ch^đ đ^đ th^đ
ch^đ t^đ r^đ đ^đ y^đ t^đ ch^đ. T^đ th^đ ch^đ l^đ l^đ.

Đ

Saigon ngày 16/12/88

Chị Thơ thân,

Hôm nay đã là ngày 16/12 rồi, chỉ còn 10 ngày nữa là tới ngày Sinh nhật! Vậy trước hết tôi xin có vài lời chúc theo thủ tục, đúng theo truyền thống bạn bè, chúc Chị, chúc tất cả Anh, Chị, Em ở trong Hội, tất cả đến Vui Vẻ và Hạnh Phúc trong mùa Giáng-Sinh cũng như Năm mới. "MERRY CHRISTMAS and
HAPPY NEW YEAR"

Đắp củi lửa chúc mừng riêng tôi, và củi lửa chúc mừng tất cả các bạn bè, anh em gần gũi bên nhau như với có nhau CHỊ (mà tất cả đều thân mến) cũng như đến với Anh, Chị, em, trong Hội VFPPA —

Tôi nhân dịp công điện mừng Chị hôm 2/11/88. Tức rặng đông từ Saigon không phải ở thể "past participle". Hôm chỉ an tâm có 50% thôi! Đừng đây nhé. Thật tình được công điện này có anh em đến vui vẻ, reel yên tâm chỗ đó ngày vui sắp đến. Tuy vậy cho đến nay vẫn chưa nhận được thư Chị, dù được liên lạc với anh em. Ở Sao hôm ông Fun Seth qua Đ. Saigon 28/11 thì anh em cũng bắt đầu liên lạc với Saigon của Chị! Cây yên tâm chỗ. Về vấn đề này thư của Chị làm nên.

Theo sự suy luận của chúng tôi, dựa trên tin tức của đài VOA, BBC, hoặc dựa trên các mẫu báo từ bên này gửi về, tuy thấy rồi, thì anh em cũng thấy được thời điểm đoàn tụ sắp đến. Họ vui vẻ đón một cái Xê (à.!)

với gì đâu, với anh chị em bên này, sẽ là sự thật.
Không hy vọng tết dự biệt mà hy vọng tết ấm lòng.

Cũng đoán nó thôi chị ơi, nhưng theo các thầy từ
bị thì phải đến June/89. Không biết Chef Y và
cô Nguyệt Bình có cha là đúng hay sai (vì ông
Xuân qua đời rồi nên phải nhớ Đ.T. Y vậy !)

Thưa nột tất cả những lần phát biểu với cháu
Lai đức Hùng (xin đừng gọi là cháu vì con của cháu
bạn đời, không & delet.) và của cô Nguyệt Bình
hình ảnh VOA, anh em phân khởi làm - Mong sau
tôi này que sơn, cây đồng cỏ tôi, đờ gọt tức
tôm vào mọi công tác xã hội, văn hóa, phụ với anh
chị em cháu bên này, "nhiều tay võ nên bộp",
chứ ở bên này anh nó rồi bắt phở, đi chơi
ngông, chán lắm rồi chị ơi.

Thôi, chúc chị Kỳ Noël này thôi, Kỳ có
muốn phải viết thư chúc chị và anh em tuy hơi
vào dịp tết ta sẽ tới nữa đâu nhé. Thay vào
đó, tay bắt mặt mừng, hôn nhau ở cái đêm
graciously kỳ-tỷ vẫn là siêng làm hồ sơ chị?
lây vậy như vậy nhé.

Hùng

Huân ngày 28/3/90

Chị Thơ thương,

Bức viết cho chị hôm trước rồi, nay lại phải viết
cho chị, kỳ này gọi là đề tâm tình thật sự.
Chị Thơ à,

Tôi biết rõ là chị đang buồn. Buồn ghê lắm và cũng
lo ghê lắm. Lo là lo cho anh em bên này sao mà cứ
chậm chạp quá, chưa thấy ai qua hết, lo là vì anh lo
cho toàn thể các anh em rồi chạp mà chị ở bên đó lại
còn bỏ mặc nó trôi dạt tới cỡ chục năm nay, hôm nay
thấy rõ anh sống đẹp hơn về bình mình kết quả rồi mà
đau cứ có mây mù che qua che lại hoài. Lo là lo
Rg biết công việc của chị và của anh có thật là may
lại kết quả như mình mong muốn hay không? Tất cả
anh em bên này đã hiểu điều đó và biết cảm thấy với
chị, với anh và đã mong rồi. Chị ở bên đó cần
nhiệm vụ tự tại đi nghỉ, có thể cách xa hơn, anh đang
và tình thương này, cho đến lúc VN ta trở lại một
mùa thanh bình đoàn tụ. Chúng tôi tin chắc là không
dùng là sớm sẽ đến ngày vui đó.

Còn buồn là chị có một mình tôi biết thôi. Và nhiều
lần là 1 người nữa là anh BÊ. Tôi biết cái lý do buồn
nên của chị và muốn nói lên đây để thấy cảm của cô.

2) nhóm tài dân với chị. Chị Thơ ơi, a cũng có nghịch
cảnh, con người đời sinh ra thì khác sao cho 1 chỗ?
nghịch cảnh của em đời há chị? Nó cứ thích thoả
đến với chúng ta cho đến lúc ta hết nghiệp, nằm xuống
mỗi thời. Do đó nên ta cứ đi nghịch cảnh mà xoay ta
theo cái lúc nghiệp chuyển, xoay ta theo ý của nó thì
chắc ta khó mà sống yên vui được, mà tôi chỉ biết
thỏa với chị rằng ta nên trầm tĩnh, lấy cái tĩnh chấp
lại cái động thì tâm ta mới yên, thì ta mới không
bị cái lúc nghịch cảnh lôi cuốn ta theo cái tốc độ hỗn
loài của nó. Trầm tĩnh có nghĩa là cứ đi cho mọi sự
việc nó đi qua, đừng cuốn lại mà cứ đứng chạy
theo sát hết của nó. Rồi nó sẽ đi qua, ta vẫn
chứng yên như nó thôi, lâu quá gì cũng mắc kẹt; như
thế ta mới thấy là nên ta nên lặng chạy theo sự việc,
ngắm chân nó hay xoay hướng đi của nó v.v. thì nó
cứ cứ đi theo hướng của nó mà thôi, kỳ thì làm gì
hồn đâu, mà ta mệt óc, mệt tâm vô ích thôi. Trầm
tĩnh mà như là đi việc, dù muốn đi không sợ việc đó
nó cứ trôi dạt, như thế ta đỡ bị động chỉ a
Đời muốn nói đã dạy là vì cái nhân thì cũng có ít
nhưng kinh nghiệm, và cái nhân đó cũng thấy rõ cái là
của chị, cái buồn của chị cho 1 sự việc xảy ra, là
lên quan đến prestige của chị. Chị cứ đi cho sự việc
đi qua, đừng để mọi người thấy rõ lòng vì thế
về tình huống ban đầu của chị, và sẽ cảm phục chị
hơn nữa chị kỳ nghĩ gì người lạ đâu, họ sẽ thấy rõ

9) Lòng hy sinh cao cả của chị Tuy cũng góp phần
mình tuy già dặn khi khăn này, và dĩ nhiên họ sẽ
thêm lòng mến, phục chị nữa.

Tôi chỉ biết nói bấy nhiêu, chắc chị cũng hiểu
lẽ tôi ký hiết lý này trên cơ thật tâm muốn chị
thấy rõ chúng tôi hiểu chị, thấy cái buồn cái lo
của chị. Và đã thấy buồn ngoại thấy rõ nỗi khổ
quá khổ là người trong cuộc. Đến chị đọc ký và
hiểu ý tôi ngay.

Cười thỏ chích chị vẫn vui vẻ hồn nhiên và
mạnh dạn gạt bỏ nỗi lo buồn phiền, xen tạp
vụ việc của mình.

Hợp nguyện bạn hữu

Chị Lắm

N

TB : Xin chị tiếp tục giúp cho Bà Trần Thị Lắm
theo theo Bà 521 theo đây.

Tôi có đưa theo với chị gói cho Bà Ngoại già
còn em chuyển theo như đây, phục lên với thầy Lắm.

N

Sài Gòn ngày 29/8

Chị Thơ Thương,

Hôm nay có 1 người bạn thân, cầm tay một cô anh Huy (vừa từ tít ở Paris) mà cũng là 1 người bạn đàng của chúng tôi ở khố rồi được cái tạo, như tôi gọi do chị 1 hũ. & đi xin nhập cư. 1 hũ & này anh người Kỵ hũ tiếp gởi tôi anh được chứng tay qua 1 năm bạn khác nên được 1 mẫu của ODP. Khi gởi tôi thì tôi đã chỉ dẫn rồi và đây đủ tài liệu cho chị. Tôi bận đi tỉnh, Kỵ ở ở nhà, rồi là & nên ở ở nhà tôi lúc anh người lại Kỵ ở ở Sài Gòn, về tập ở môn hay Cái Răng gì đó ở Cần Thơ nên tôi nghĩ nghĩ hai Kỵ biết làm sao. Cuối cùng tôi quyết định gửi cho chị vì 2 lý:

1/- ODP Kỵ còn cấp Loại nước. Về anh người phải ON để lo chạy passport bởi giấy nó hơi rối, đây cho chị phát.

2/- Nhờ chị làm giùm 1 giấy sponsor như cô anh Tony vậy, (qua ông Sơn Đào r. Mỹ, hoặc một hiệp hội nào cũng được.) chỉ có 1 vợ + 1 con.

Do đó là là này để chị về hỏi anh họ - ở quê họ & sao để lại, còn các bạn khác chị biết nếu cần

Sài Gòn ngày 6/8/1990

Chị Thơ Thân,

Hôm nay viết cho chị đúng ngày hai bên VN + Mỹ gặp nhau
tại NY đây. Vả cũng vừa nghe được bài nói chuyện của chị
ở báo cầm tay Tân / 90 hôm qua 5/8, đài VOA report lại
ngay lập tức. Có lẽ ai cũng được nghe vì là tin chí quyết
định VOA tường thuật lại ở mục "Sinh hoạt cộng đồng". Giảng
chị cầm đồng hồ, nói là lúc này "không quên được những
người còn lại ở các trại VN này ở trại cải tạo chưa đưa họ
tốt do... Có lẽ những mục này họ đã kinh bầy với chúng tôi
tại Q. H. H. đã có kết quả, cho nên có nghe chị nói đến gần đây
các tù cải tạo bị qua đời ở trại và sau khi ra trại? Dù
sao thì anh chị em bên này cũng hãy để phần này khi tiếp.
nghe chị lên tiếng thì đây đây về 1/8 này. Tức là không
có nghe được 1 anh tù cải tạo nào có một ở báo cầm tay
cầm ở đây như là O. F. , chị, và anh, ông ANH v.v. về
những việc làm để giúp họ được nghe ở báo cầm tay
mà chị nói là "những việc tốt", không hề có ngày này.
Có lẽ vì thời gian phát thanh có hạn chầy? - Tôi lại
hoàn nghĩ như vậy! (Kỳ phật như không nên đại đoàn Tái!)

- Bây giờ nói chuyện ra đi của tôi này: Anh Vết
thì có giấy E. permit rồi, danh sách cũng có H. O. S.
còn tôi thì cũng có rồi nhưng H. O. S. 12 lần, rồi đi Kỳ
Kỳ trong năm 90 này. Tôi quên mất 1 số chuyện
nhau của thế lực và tôi tại! Tôi thấy có 1 số
anh chị em mà tôi có gặp từ trước qua cho chị hiểu

Đã được qua hũ 1 hũ 1 hũ 1 hũ, cốp nhũ. Còn
cốp nhũ và ở từ lâu thì còn nhũ, chưa đi được, hũ
vọng bị đầy thì cuối năm sẽ đi được 1 hũ lần đầu
từ H.O.5 từ đi. Anh Nhàn mình thấy hũ này sẽ
có Exit Permit trong tuần này và danh sách các cốp
và gôn nhũ của tôi, tên 12. Cốp sẽ cũng đi
chạy. Tôi sẵn sàng gôn cho chi cả cái passport
để chi xem có chạy chốt gì đi thì trong năm
nay được hay không? Tôi có gửi qua OOB/Bangkok
và 1 vài người bạn hũ ở Bangkok từ họ nói
thì với ông Mac Mahon hay ở Bill Fleahing
xem sao. Vẫn có ở cả thị trường của phía Nga gần
thị trường này là nhũ và đi từ được, và tôi hẳn
ở danh sách RD 1, loại từ 1982 lên.
(iv 9099/RD1/00N.) -

Thưa, chỉ có vậy Thưa, việc báo cho chi
là hai báo được với chi ở O. AKA có được
nhũ từ O. Đài VOA - việc cho chi hay từ từ
và từ này: có được passport, đi chi lập
cố gắng để lên chốt xem sao. -

Tôi xin chúc mừng và kính chào
Anh Chi em trong thời gian này. Chúc mừng năm mới
gặp được anh chi em -

Thân,
Nhu

Những chuyến đi đến địa phương khác chỉ chúng ta đến cơ
tho dợt, cũng như quan tâm cho chỉ về mọi thành quả của
các hoạt động đó, vì chúng ta biết là chỉ chỉ lo cho
chúng ta. Tôi hy vọng như vậy chỉ mới là tác khách
sáo hay tạm bợ. Chúng ta may có good news vào
July 28 này, vì 1/8 giờ tính rằng anh em chết thay là
(hay vì nó dài cuối thế...) hoặc là từ tiết sau 30/4.
Tôi vẫn gặp chỉ ở điểm "Cần nguyên" cho Thái công,
Và Bà Lâm thì cũng là có giọng lo cho Bà ấy.

Chị Thơ Hương,

Đã thế rồi chị, chúng ta cũng phải phải lo. Rừng ta
tôi thấy thấy chỉ như là có vẻ như là những nỗi lo
của chị, lo chung, lo riêng, may rằng cũng việc của
họ cho chỉ thấy giờ này đi ^{chị} suy nghĩ việc gì đi
về tâm tư tình cảm bên tâm chị. Nó như thế là
tôi cũng hỏi ích kỷ, nhưng chị cũng nên Relax
tái đi, để cho cái trí nó lấy lại sức, để mà
lo việc chung, giúp anh em cho kịp lúc.

Xin chúc chị vui vẻ với huấn luyện Thái
Công, nhất là trong những tháng tới.

TB. - Đáp bức thư: có 1 số passport
gần đây rồi (loại H.O. 7 hay 8.) có
ghi chữ Khẩu: Công Vũ Tán, thay vì
Tân Sơn Nhất. Chưa rõ lý do?
có lẽ xít tới biên giới chăng?

2)

của Ô. Funtik đưa vào đây để thi lễ: "Đu Tien cho thấy
 người đi từ lâu năm". Vì tôi từng như vậy và cả chỗ phớt
 US/ODP giờ phải vào theo danh sách và tên đó. Cho nên thua.
 Mặc dù vẫn vậy hồ sơ xin X/công tố đầu 88 cho thấy vẫn
 bên thời kỳ (... không lẽ họ loan tét thứ hai Xứ Cần.)
 những ai đang tìm cách đi về thì hồ sơ ở đầu óc nó
 "đu tiên". Lâu danh sách H.O. và tên. Cho nên chỉ thấy
 Kỵ? Các H.O. 1, 2, 3, v... đến đi đến lại chỉ
 có 1 vài người hoặc có thể lúc, lúc chạy đi về..
 Thưa ông "đu tiên Funtik" mà thôi. Cho đến giờ này
 thì ai có tiền bỏ đi về mới có passport, thăm chi 1988
 Mỹ cũng có đi về, và ODP cũng có khuyến khích đi về,
 Chả hẳn gì hết?

Phân tử tôi, với lẽ như vậy mà ước may mới
 Mỹ đi về. Và Khẩu cuối July, đầu August mới
 có Exit Permit, mới có list H.O. (chức rõ 13' này)
 định khi có rồi sẽ gọi tên cho chỉ biết đi đi về
 có passport & thêm được Kỵ? (Tôn, Tray, Xét, Bông,
 v.v... và lâu lúc anh em có hồ sơ ở Hội VFPPA
 từ như thế.)

Một lần có anh em quen biết sang đây họ đến báo
 họ phone cho chỉ hay cho Hội biết nó v/đ. như vậy
 chắc họ khó gặp trực tiếp chỉ hay anh Q. ở nhà
 chỉ đến nhà v/đ ở đó cho Ô. F. biết.

* Chúng tôi đã thực Kỵ chứng hình ở agenda
 làm việc của chỉ trong nhà thời tại đây. Lúc nào
 chúng tôi cũng đồng ý và nhận về tình cách cần thiết
 và hầu hết của các việc làm của chỉ, của Hội.

Thị trấn ngày 23 / 7 / 1990 :

Chị Thơ Thương,

Chúng tôi biết thầy & nay Chị bận việc lắm, vợ anh em
rất mong Chị vẫn tiếp tục thành công như đã thành công các lần
trước. Tranh thủ cho người lái cũi anh chị em cũng như cũi gia đình
cũ & số anh chị em, là mục tiêu của tôi, là nguyện vọng của Chị,
bên như a' cũng biết như vậy, cho nên sau khi tôi cho các bạn đi
đọc cái thơ chốt của Chị thì ai này đều cười xòa. Tôi có nhiệm vụ
phải viết thơ cho Chị, không phải để an ủi chị đâu, mà để nói
thêm cho Chị biết là "Chị đứng ở quan tâm đến nhiều việc lắm
đó, mệt mỏi, để tâm thần yên tĩnh là việc chung". Tôi có cho anh em
biết là tôi có viết cho chị rồi, như anh em biết tôi phải viết tiếp cho
chị để chuyển lời của anh em thôi. Rồi đây đến anh em lần lượt
qua, sẽ đến thời của chị để cho chị thấy cái tình cảm của tôi
như đến với chị ra sao? Tuy nhiên tôi cũng muốn anh em mình
xem xét kỹ lại cái cái ai dám làm cái việc "nhà bên" đó để
bên này chị hay không? và với mục đích gì? Cái 1 là anh em đi qua
đó trước cũng phải xem xét cái tình cảm đó. Đoàn & Việt Kim &
tuy tin đó ra để phổ biến tin cho Chị, anh em, xin Chị bình
tâm để hết tình thân vào công việc của thầy & nay.

Phản chứng thôi, lấy ứng cuối năm này 1 số thân hữu của Chị
& bên đây rất tốt. Tuy lấy vợ anh em lúc này có xuất cảnh
thì sẽ báo ngay cho chị hay để chị mừng và có phần thưởng
gửi cho phần thưởng cho nó là giỏi - Chị đi đi Kỳ Kỳ cuối năm.

Còn 1 số khác 12 anh em kết ở tại Z.30 Đ. ở Hẻm
Tôn, Thuận Hải, đến giờ này vẫn chưa thấy có 1 chút ảnh hưởng

4) nào. Dài chi có dịp nói cho tên này với thì cũng xin
giống lên một tiếng chào. Đỡ họ thấy được sự thật đang biến
này. Tôi nghĩ là thế giới bên ngoài cũng phải biết rõ họ
có tiếng nói - dân thành phố do anh em này nhất là hội
ân xá quốc tế, hội nhân quyền v.v. và các hội đoàn VN
ở đây có ngon thì lên tiếng thì coi?

Ở đây có một điện báo nói chuyện với ô. Bill Flannery
gửi tới ODP/US. - Cũng là thăm an thân, vì cho đến giờ
này việc ra đi rất chậm chạp. Phía nào cũng có kế hoạch
hàng việc làm chậm việc tại định cư cả. Đó là ý kiến chung
của xã hội anh em. Tôi nghĩ vậy nên nên chờ đợi cái tên
phẩy cách làm sao để anh em được đi. Cũng phải, cũng nhiên
cũng thế thì anh em chờ là hơn.

Cười thì xin chúc Chi tâm bình thản, vui vẻ, mạnh
bước trên đường "nhập cư". (Xin hỏi dân tộc ở đây: dân
tộc nhập cư đã có năng lực, không đống lộn, nhưng anh em
lên được cái ý chí quyết tâm của Chi và anh em.)

Thân,

N

Saigon 11/6/90

Linh Chi Thơ Thuyền,

Được thư của chị hôm nay rồi, và tôi cũng đã có
gửi cho 1 anh bạn một mẫu thư nhỏ để báo tin cho
chị rồi. Dĩ nhiên lúc gửi mail tôi cũng thư của chị
rồi anh em cũng đều có thư ca, và cũng mong rằng
các chị sẽ đạt được nhiều thành công tốt, hơn nữa
bà cũng giúp đỡ cho mọi anh chị em bên nhà.

Bây giờ có 1 người em út của anh Phúc, như viên
của anh lúc còn ở Long An, và là người cũng đi
với anh đến bị nạn. Hiện nay chưa có gì rõ ràng
giờ này mới nhờ tôi gửi thư để cho chị được
chị giúp đỡ. Tôi cũng biết là Lợi Kỳ được cấp phát
mới rồi, nhưng nếu còn giữ gìn cho DP/Bangkok
xin chị cũng vui lòng gửi cho anh gửi để vô file
để có lưu ở hồ sơ, lúc phỏng vấn rồi đi. Dĩ nhiên
là chị cũng giúp đỡ cho anh 1 sponsor, tại đây
chị có 1 đứa cháu ở Mỹ nhưng cháu chừa đi cháu
thì lo cho anh. Hiện nay thì anh vẫn có hợp hồ
sơ xin Exit permit, chỉ xin chị giúp cho 1 giấy báo
lệnh của Travelers Aid Society như là để thư giúp cho
các bạn khác.

Bây giờ xin trả lời chi 1 vài v/đ chi nêu trong thư mở gạc.

*. Xin chi cho quyết định biết là phân công anh chị em bên này chi này muốn được rời khỏi VN, đang người Mỹ cho phép có lẽ đủ thuận lợi này được rồi. Còn v/đ tự cấp, bao nhiêu? bao lâu? theo diện nào v.v... đó là điều phụ, mà chắc a' có đề ý là nghĩ hay đến đó đến biết gì đâu? nếu có thì cũng lo ý nghĩ của 1 vài anh "cả chốn" nào đó và danh tiếng tốt nào đó thôi. Ở đây biết tự học, danh tiếng 1 sĩ quan và danh giá của 1 người tù C.S. Mỹ cho phép này nghĩ không hề biết như thế. Phần lớn những người "có tình tào" là do đi theo đường ODP trước, hơn 80% là Tên (chợ lớn) và những người Mỹ thuộc gia đình Cộng sản, trí thức, Quân nhân cũ.

*. Danh sách các tù bị các tôn giáo là ở VN, còn ở ngoại quốc Mỹ còn dài. Có chắc là mới đây vụ việc có đến báo, có tôn giáo... là 1 vài ông thầy (như ở Tây Tạng...) Còn danh sách tôn giáo còn lại ở Z. 30 D. Hòn Tằm là không 120 (hà dưới 1 người thôi). Danh sách này ở Mac Mahon (ODP Bangkok) nên chắc, chép về Bill Fleming đây.

*. Tôi chỉ đồng ý với chi là 25% ~~đó~~ của Hiệp BNV gửi cho VN để được đi. Nhưng ký đồng ý là 25% đó là của danh sách "ủng hộ tìn tìn 12 năm do O. Funderth thỏa hiệp Diên" và mới danh sách H.O. chỉ có tên chưa người có từ từ 10 năm từ hồ sơ thôi. Hầu hết là ODP chuyển qua H.O (có đi tù, ít năm tù) và những người có chạy dịch vụ có Exit permit trước, đến lần danh sách gửi cho Mỹ.

Riêng chúng tôi, có những người biết tự học, biết xài hồ, ký chữ "chạy lo dịch vụ" và thậm chí lý do (hoặc nghĩ đến, hoặc ký chữ chen lẫn lấy tên cấp giấy anh em này, ký chữ này lên như mã giải đi v.v...) nên phải chịu thất thoát đi chậm. Những phân lớn anh em tìn 12 năm từ đến từ trước rồi thỏa hiệp

Saigon ngày 6/12/89.

Chị Thơ thơ kìa,

Đêm nay ôn ôn dịp chuyển giao, máy hồ sơ của mấy người bạn
đến nhờ chị giúp gửi cho ODP (dù là hồ!), tại có dịp mới với
chị một chuyến mà anh em ở đây rất khó tìm; khó tìm người nhìn
mà họ làm sao có ý Kim Đẻ.

Đầu cuối 88, tôi đã từng báo đây cho chị về thời của mình xây
ở đây ai cũng nộp đơn về hồ sơ xin xuất cảnh đi xa, vì chính
quyển khuyến khích nhân cơ hội, với có tiền gửi quỹ mới bộ có
quan công an đưa khách xuất cảnh ở địa phương, vừa này còn có người
nộp đơn X.C. lên con số kỷ lục. Chính tôi đã thấy trước đây như con số
quá cao mà sau này sẽ lên cho CP Mỹ nộp thuế. Khi bắt đầu từ
hồ sơ phông văn, rồi đi báo trước cho chị rồi. Bây giờ mới thấy
cái việc này ảnh hưởng trực tiếp đến việc ra đi tại đình ở anh hẳn
kết anh em năm năm này lại 88 - 89 về sau này...

Thưa chị, trước kỳ kết năm 89 gửi 2 Chốt thư Mỹ-Việt lại
có 1 hồ sơ có ý mở phía ông F. coi thư này. (hoặc kỳ thấy rõ
cái lỗi của một trong bốn vấn) Đó là "Những tư nhân cần tạo
được phép tại đình ở Hoa Kỳ mình lo họ hoàn tất thủ tục xuất cảnh"
Sau lúc kỳ thảo luận, Chốt thư VN mở cửa các với phông X.C. nhận
đơn xin Xuất Cảnh. (như tôi nói ở trên). Về chỗ này mới đến thời 10
năm 89 mới có một đợt đầu đi phông văn. Do ở đơn kê hồ
sơ này, phía VN đưa ra danh sách cho phái đoàn Mỹ phông văn tất
cả mọi người nào đã được cấp Xuất Cảnh (Perse-port được dịch là Hộ chiếu)
Nhìn vào danh sách đầu tiên này thì cũng có thể cho chị về cho Hải đến
cho chị biết thành phần bị người được phông văn (gọi là danh sách
H.O. nó ở đây dịch là Humanitarian Object) Các danh sách H.O. này
xét tiếp tục, danh sách H.O. 2 và H.O. 3 xét tiếp tục theo H.O. 1, và v.v..
có thể đi tới. Hiện đang phông văn H.O. 2. Nhưng các anh em ở
đây ra tại 87, 88, và 89, chưa được gọi nhiều như thời kỳ
về cái câu First priority... của thời kỳ mở ở F. vào tuyên
bố ở CALI kỳ đầu ấy đây. Có thể nói mỗi danh sách H.O. lúc
có ra được với người nào thì họ báo ở đó thời 10 cho chị, còn

e) phần đông tâm đồ 9, 10 ở dưới ODP (đơn vị gia đình & con kít
lại từ trước 87, nhiều năm với ODP (tạm gọi họ ở đây.) và
các anh em ở năm từ 3, 5 năm từ 7, 8 năm từ 10
- Bây giờ ta thử xem tại sao? Vì cái Kê lô cũ xấp xỉ do
ở Funseth ký hiệu 89 rất gần, và do cái Kê lô đó phải VN
cơ như hơn quyền chủ động thay vào hòa danh sách phong vận cho
Hải quân Mỹ. Vì 1 lô rồi để làm lo những người này đã
"loạn tít thì tít Xín Xuất cảnh" như "thôn hũp, tít ghi, tít gỏi"
tới một đũa, có chữ ký của đại diện hai chốt phải! Những
người này đã có Xuất cảnh cầm tay.

Vậy ai là người có Xuất Cảnh cầm tay để được phong vận?
Đó là: - những người được VN xét thuận cho X.C.
- những người có tiền chạy X.C. qua ngai dịch vụ rất
cố công khai, hoặc bằng mọi cách khác âm thầm hơn.
- những người có US 9A cũng chạy cho thôn nhân mình
tự bên hũp (gọi là dịch vụ hũp) qua các công ty VN ở ngoại quốc
có liên hệ với các thế chốt quân của VN.

Nói tóm lại phải được phía VN lựa chọn cho đi, cũng y
như đã lựa chọn cho ra trại vậy thôi. Ở đó, không có tiền
kỳ có thể, có đến đây họ chấp nhận gói quy hũp thì dù có Lối,
có cái gì để ở hũp, có ở tù lâu v.v... đều phải nằm chờ
đến nhất mình, chờ dài dài, chờ VN cần xét cấp "xuất cảnh"...

Đó là thực tế! ít nhất đang hiện tại chỉ thế đó! Cho nên dù
giáo dục với nòng cốt đã ra trại chờ ngày được đi, dù ngày này
nòng cốt đã ra chờ thêm giây Xuất cảnh... mình cũng phải chờ theo
đời họ "chính có xét thuận đến X.C. với mình" đúng theo thực tế!
Chưa nói đến lúc một ngày nào đó VN sẽ mở cửa như ở đây thì
thì việc tự nó ra trại định có ở ở an lý do tại đây hay không?
(ai biết được? Hà chi?) Chắc chắn đó là 1 việc rất hay, mà
tôi nghĩ rằng giờ này thời cơ mình cũng như các thế đến đó rồi
đang nghĩ tới đến có phần vậy thích nghi.

Thế đó dài, xin chân đức ở đây và mong Chi Thủ từ hũp
về thủ nghĩ của thế thế này hơn sao. Tôi có những ý nghĩ hũp bĩ
hũp chi? Kê cả 1 phần rất lạc quan chứ? Rất mong và rất mong
thế của chi, ai cũng như tôi.

Thân -

Ligon May 31/7/89

Chị Thu thân mến,

Tuổi trẻ chúng tôi xin rời thật sớm một buổi tối hôm đó.
qua các đại văn, bác, đồ nghề được làm vui do Đ. R. Fuxith mang lại cho
chúng tôi, và ông ký, xướng Protokoll và rồi rời đi tại đây và cuối cùng là
hình tư nhân chính trị. Cái câu "đây là 1 đêm của lịch sử", 1 đêm của hạnh
chính trong 1 năm không thể quên: "chúng tôi em thấy được, tại đây chúng
ta thấy chữ của phía Hoa Kỳ từ là cho thành tại với này. Thế là 1 năm
của nó vô biên cho nhiều người, cho dân tộc cho đời. Hay khi gần gần chúng
ta thấy các phần là công tôn từ trong việc không thể nào bắt đầu như
thế này thấy nó mà lực của các hợp đoàn từ người mà nhất là của Đ. R. Fuxith
và chỉ vì các anh chị em, bạn bè, họ bao giờ quên. Chắc chắn rồi quá
với ông này Speare "Hay là cho biết họ một August này cũng sẽ có
lên đến này. Anh em muốn tới một lần, và nhớ chỉ thấy một cái là là
một vài lần gọi là cảm ơn có C. Ph. Q. và có nhân ông này với thành phố
gọi chúng tôi làm. 30/7 với gia, không không sao, và từ đây đây.
B. chúng tôi chính mình. Hôm thứ hai 25/7 năm gần chúng tôi

[illegible]

Về việc của chúng tôi thì sau khi nghe được việc học tập của anh
phần, thì ai cũng lo lắng sợ bị ốm qua gặp lại chị. Cũng muốn làm
khai can với chị cũng để biết rõ. Về chúng tôi có đi học học anh
chúng tôi đi học - với họ thì làm sau chị họ chưa biết được. Bởi
sản kết thúc ở đây vào năm cuối chị, anh em cũng thấy lúc này
cũng biết được kết quả may mắn - Chị chị vui vì thấy hạnh phúc
một sự tốt (August). Thêm cháu Nelson của chị khỏe mạnh khỏe
khỏe rồi họ cũng sợ gặp qua đây. Chờ xem. H. Phuc

Chị Thảo nên,

Thỏ của chị về cho các anh em đây đủ quá, (qua chị Xinh). Anh em rất mừng, vì lâu quá mới được Thỏ, nên rất tặng thỏ. Người ra cặp nhá đó mà mới biết được địa chỉ chị bạn thân của mình là chị Xinh. Ngay như tôi, lúc ra đây lâu lắm rồi đi thăm bạn mà vẫn không biết.

Anh em ở đây đợt thu dọn rất sát tinh thần và các đơn vị bên này, anh chị, anh trai, anh anh Tony Jim, anh anh Ngọc Bích, anh anh Xuân Khoa v.v.... cho nên chị gửi về 1 số resolution rất đúng lúc. Sản địa nói luôn đi chị, chuyển giao anh Jim, anh em với anh dịch sách của anh dân dân hàng tuần (Đã vào dịch: dưới gộp kèm anh lịch sử) và việc đây phê duyệt các tài liệu bổ sung với anh về mấy chữ Hoa hợp lúc giải... Rất đáng được tuyên dương, không là một "điểm tốt"! Có bạn bên này thì là tôn trọng, tuyên dương nhau mà tôn trọng, chúng ta rất hạnh phúc.

Riêng về buổi họp August tại đây, xin chị đặc biệt nhắc nhở nhóm Key Speakers về hai chữ Thời gian. Chị Thảo ở, lúc chị được anh con người đau khổ mà có giải hạn, chỉ với để cho 1 số người vì quá đau khổ, vì quá mệt mỏi mà đem ra làm lính, không đáng làm được ở trong giới chức. Đây về sự yên. Đã có quá

những người thầy tuổi già có lẽ đi tới nhà
rồi đem ra chân đất, tị tị, lăm bầy, hoặc
liều lĩnh hẳn hẳn do cái máy, cho vậy bưng v.v..
về dĩ nhiên một lớp tin ở tầng hai, ở ngoài bên,
ở tất cả. Về như thế chỉ có là cho phía dưới
phải mà thôi. Anh em về hưu, cũng bị như
khác ý như là về sau như chúng tôi, đôi đũa
không thấy gì là sang nữa, rồi chỗ, rồi đó...
rồi thỉnh thoảng uống 1 ly nước bô được hôm
nóng lại bị các nhà báo chí, thì tị... rồi
đau lại vào đây, chìm dần trong cái yên lặng
hiền miên, năm này qua năm khác... Đau khổ
vẫn là khổ đau... Thời gian cứ vùn vụt trôi qua
kết August này tới August sau... bệnh hoạn,
chết chóc, ơ đọa v.v... Còn may gì hơn
1 lãnh đũa cụ thể, rồi rập v.v. nhàn nhàn
vật lộn với đời sống khổ nạn còn để hồn vật
lên với thời gian, rồi chấp chới với lời hứa
hẹn may qua ngày rất là khổ tâm.

Riêng chúng tôi, những thầy bạn của chị,
của anh Phúc anh Vĩnh, là những thầy lúc nào
cũng kiên trì mặc dù còn đang được đào tạo
định, đào tạo dài gần hết bản này, chỉ thôi là
những cơn gió nhiều người. Thôi biết chị đây,
hãy giúp họ.

Này mọi người thầy đã lại ăn cơm với chị
Vĩnh. Sẽ tho cho chị tiếp. - Thôn

đ) muốn cho anh Tú A, anh Trần Khánh Vân v.v... thấy ra cái giá trị này. Núi thật rồi chi là tôi cứ rồi, đầu còn sẽ là nữa ha chi? Muốn cho tôi hiểu cái mức gì nữa cũng chấp sao. giờ rồi còn sẽ gì nữa đâu? Đi đi cần phải nói rõ quan điểm cho anh em Tú A biết, từ ra đi đến với chúng tôi bây giờ thấy cũng như ở ngoài đời, tuy xã hội này mà thôi, đầu cũng vậy thôi. Nói rõ để Chi về Anh Chi em bên này biết cái Lobby của bạn người này ra sao, ở cái xã Saigon này mấy tuần này. Lobby cho ai? và để làm gì? xin để Chi về Anh em bên này suy luận. Chúng tôi đã khổ quá rồi, xin đừng tạo thêm cái khổ cho chúng tôi nữa, đó là 1 lần thêm vào đầu năm tới với việc làm của bạn người này. Anh em đó không cho tôi nói nhiều nữa, nên tôi ký anh nhiều tiếp với anh Tú A này. mà cũng ký muốn đưa một mình lên mạng rồi video của anh này thì ký muốn cho anh phớt lờ chính thức mình, nên chỉ cần cái nói sơ sơ lại cho chi nghe nhẩy gì vui buồn như tiếp xúc với bạn Việt kiều như anh Tú A này, đi chi biết thêm mà giúp đỡ bạn bè, và đi phớt lờ. Kìa xã hội này cũng tức xã hội của thời.

Chi có thể cho bạn bè anh em đọc thư này cho biết những gì đã xảy ra bên nhà mấy ngày Tết, nhất là việc Lobby của bạn người này mà tôi cho là giống như việc làm của thầy Nhật với tỷ năm 1975 ở Guam, không khác. Có khác là tỷ có họ nhà đó có sự giúp đỡ 1 số dân cư ở Mỹ và 1 số có thêm quyền ở Hawaii, hoạt động quay phim video về phớt lờ vẫn còn 1 vài không có công an đi theo, (mà họ đại diện cho giới báo chí VN ở Mỹ!)

Rồi có nhận ra, cái cho tôi xuất cảnh hay không cũng tốt, mà có cho tôi nhập cảnh hay không cũng tốt, mà ứng là từ đó đến nơi lên rồi thật đơn giản với cái mức Lobby này. Trần gia đầu họ vào phớt lờ chi thế? chỉ buồn cho cái bạn ký biết ai là bạn a' lo thủ, và buồn cho dân VN xã hội này mà thôi.

Đầu năm nói chuyện tạo lao làm chi thật vui, đừng giận

3) "lo bát chạp, nguy hiểm lắm, chất từ một đống đống biến, cướp bóc, làm hại, rỗng rỗng, rồi chết... đây bắt đầu như thế".
 "Khác đây đây là lo 15 hay 16 năm nữa khi đến đến đến là 3-"
 "một nhà chủ nhà (thời gian, thời kỳ kinh khủng...). Tận bạc,
 "đời sống, may mắn... họ vượt hết đi họ vượt biên! Tại sao?
 "đây là nhà thức đây là nhà...? Thay vì đây nó vào đó tạo cơ
 "nhiệm, sống ở đây?
 "Đó là tương hợp với những người không đến thời. Còn chúng
 "tôi, những người đi có bằng "tên" cái tạo "rồi", đến có suy nghĩ"
 "hà-lạt như người dân thường khác. Còn cháu chúng tôi 3 đời sẽ bị
 "hàng rào lý lịch kỷ luật chân dưới tôi không của Cao học, cũng
 "mọi học đại học: thế thì làm sao đến từ dưới chất xám của dân
 "tư và đất nước VN từng trải lại đây? Chúng tôi kỷ luật ở thế
 "hệ con, thế hệ cháu, sau này thế hệ binh thất nò rồi sẽ tóm
 "chúng tôi học hỏi được ở nước ngoài về, tiếp tục tìm mọi lối rẽ
 "kinh tế, giáo dục, y tế, xã hội... để đem lại hạnh phúc an
 "nào cho người dân đã quá đói khổ từng mấy thế kỷ qua. Vậy
 "bắt chúng tôi ở lại VN để có lợi cho ai đây? Ban nghĩ thế
 "nào? Còn nhiều lý do khác nữa, mà tôi kỷ niệm nơi thềm ở
 "đây; tuy nhiên vẫn có, khi đó cũng muốn ở lại VN, một là họ
 "đi có sẵn cả những cái, mà vì lý do gì đó không bị rầy rầy, hay
 "vào làm g'au dưới d'những mầm sau này cho dưới về năm, hai là
 "về gốc rễ với Cách mạng Hoa, lấy lý tác với Hoa, gọi là hợp
 "doanh vu... - nhưng nó là nó quá ít mấy phần nên mà thời đến
 "anh hiền như vậy, khiến những người đến giờ có hơi chủ nghĩa. Còn
 "phần lớn chúng tôi thì cũng quyết xin đi vì thế thấy cái g'ia phẩy
 "đến có tại chỗ mà anh lại kết nối vô lý."

Chị Thảo ơi!

Chúng tôi không biết cái gọi là "giai pháp" từ là tại chỗ "cứu ai đi"
 "xương, về có lợi cho ai", và cũng hay sai hàng triệu. Nhưng
 "mọi làm sao xuyên suốt người đang đi lang tìm vào ở Funsteth, và
 "chính phủ Hoa Kỳ, nó làm cho đến vào để luôn ở bên bên như
 "tôi nghĩ rằng những lời phát biểu của tôi phần nào cũng đúng tâm tư
 "nguyện vọng của anh em, mà cũng nói lên đúng ý nguyện mà tôi đã viết
 "cho chỉ huy thủ tục. Những lời nói thật nơi đây này rất có thể
 "làm cho ai đó phát lộ kỷ luật ý." "Đi đi" là những người đi

Truyện - hai chữ duy bình tâm. Bất em ăn ăn lấy chữ.

Như

[The following text is extremely faint and illegible, appearing to be bleed-through from the reverse side of the page.]

... ngày 28/3/56
... Chi Thở Thở
... Chi Thở ở,

Tôi biết rõ là chị đang buồn. Buồn ghê lắm và cũng
lo ghê lắm. Lo là lo cho anh em bên này sao mà cứ
chém chéo qua, chĩa thây ai qua lại. Lo là lo vì lo
cho toàn thể các anh em nơi đây mà chị ở bên đó lo
còn lo hơn nữa. Tôi biết rõ là anh em bên này, hôm nay
thấy rõ anh em đang bị khổ về bệnh mình kết quả rồi mà
đau cứ có mây mù che qua che lại hoài. Lo là lo
Rg biết công việc của chị và của tôi có thật là mệt
lại kết quả như vậy này anh em hay không? Tất cả
anh em bên này đều hiểu điều đó rồi. Kết quả này
chị, với tôi và anh em này. Chị ở bên đó, cái thân
nhỏ mà lại bị bệnh, cái thân nhỏ mà lại bị bệnh, thân thể
và tinh thần này, cho đến lúc VN ta trở lại một
mùa thanh bình đoàn tụ. Chúng tôi thì chắc là không
định là sớm sẽ đến ngày vui đó.

Còn buồn là chị có một mình tôi biết thôi. Và như
lâm là 1 ngày nữa là anh Bê. Tôi biết cái lý do buồn
nên của chị và muốn nói lên đây sự thây cảm của cô.

2) nhân tài đôi với chí. Chí Thổ Bì, ai cũng có nghịch
cánh, con người đời sinh ra thì khác nhau cho 1 chổ?
nghịch cánh của ai đời hơ chí? nó cứ thỉnh thoảng
đôi với chúng ta cho đời học ta hết nghịch, nản xuống
mỏi thôi. Do đó nếu ta cứ để nghịch cánh nó xoay ta
theo cái lúc nghịch cánh, xoay ta theo ý của nó thì
chắc ta khó mà sống yên vui được, mà tôi chỉ biết
thừa với chí riêng ta nên tâm tĩnh, lấy cái tĩnh chấp
lại cái động thì tâm ta mới yên, thì ta mới không
bị cái lúc nghịch cánh lôi cuốn ta theo cái tốc độ, tần
số của nó. Tâm tĩnh có nghịch là cứ để cho mọi sự
việc nó đi qua, đừng cưỡng lại nó cứ đứng chạy
theo một chút của nó. Rồi nó sẽ đi qua, ta vẫn
chữ yên như nó thôi, hậu quả gì cũng mặc kệ; như
thế ta mới thấy là nếu ta nản lòng chạy theo sự việc,
ngăn chặn nó hay xoay hướng đi của nó v.v. thì nó
cứ cứ đi theo hướng của nó mà thôi, kỳ thì làm gì
hòn đảo, mà ta mệt óc, mệt tâm vô ích thôi. Tâm
tĩnh mà nhưn sự việc, dù muốn đi không sự việc đó
nó cũng phải tồn, như thế ta để bị động chứ à.
Đời người nói dài dòng là vì cái nhân tài cũng có ít
nhieu kinh nghiệm, và cái nhân tài cũng thấy rõ cái lo
của chí, cái buồn của chí cho 1 sự việc xảy ra, có
lên quan đến prestige của chí. Chí cứ để cho sự việc nó
đi qua, chứ đừng mọi người sẽ thấy rõ lòng vị tha
và tình thương bao bọc của chí, và sẽ cảm phục chí
khi mà chỉ nghĩ gì người lại đây, họ sẽ thấy rõ

Saigon ngày 22/2/79.

Chị Tha Thủy

Đầu năm xin kính chúc Chị và tất cả các Anh, Chị, em cháu trong Hội lúc nào cũng khỏe mạnh, vui trong công việc, và nhất là thành công trong công việc giúp đỡ Anh chị em cháu tìm nhà. Đi nhím thì đầu năm cũng muốn thoát cho chị nhẹ nhõm mãi chuyển vui buồn trong ba ngày Tết, nhưng chắc không đi được về không đi thì giờ và cần đến một việc tốt cho chị và Anh chị em bên này nhé. Vậy xin tóm gọn lại một vài việc đi chị về các Ban để chờ chờ.

*... Chuyện này cũng nhờ thời nhích cũng xin báo cáo đi. Chị cho mấy người bạn hay đi đây luôn sai anh em ở vùng Đalat - Lâm Đồng. Trong đơn xin Exit Permit chính quyền ở đây đòi bắt anh em ghi 1 câu có 4 chữ "Lâm an sinh sống" đã gọi là lý do xin đi kinh doanh. Ghi không đủ 4 chữ này hay gọi là chữ "mọi đơn không được theo nhận". Rồi xây là anh em bị ép "xin đi vì lý do kinh tế" nhất định mà Chị đã gạch đi. Trong thời gian chờ đợi, giờ về cho hết tất cả anh chị em ở đây, không phải vì lý do chính trị. Xin biết giờ đi đơn xin Entry Visa không bị bác.

*... Câu chuyện sau đây có vẻ quan trọng hơn, cũng xin báo cáo với chị đi. Hôm thấy ra vấn đề đây gây xáo trộn ở đây. Có một số người gọi là Việt Kiều ở đây về VN, gọi là có liên lạc đặc biệt với 1 số dân biểu + nghị sĩ Quốc hội Hoa Kỳ, tự phong tự thành là ở đây, tuy là có anh NG Tú A. và TRẦN KHACH VÂN. Không biết họ có giấy giới thiệu gì về phía chính quyền Hoa Kỳ hay không mà họ được liên lạc đặc biệt với chính quyền địa phương tại thành phố Saigon, hay lấy đơn quyền tự do báo chí mà họ là đại diện hay là chủ báo NG R, để được vào cơ sở máy quay video để gặp anh em chúng tôi, phỏng vấn lung tung. Tuy nhiên họ thuyết phục tại về các giai đoạn "tái định cư tại chỗ", ở VN "thay vì là định cư ở Hoa Kỳ". Tôi cũng may mắn được gặp anh Tú A ở một bữa tiệc "thân mật" với 1 số bạn khác và anh ấy cũng đưa ra luận đầu tiên về nhiều luận về lý do thật hay đến. Đó là chính là mới thấy được tại sao mấy ngày nay anh em xáo trộn

2) Vì cái tên "Mỹ Ngự" cho ta biết có hết rồi 11.000 từ cách từ đó
đến từ từ trước, làm sao cho ta biết có thêm nữa được cho nó biết
đang tìm từ 1987 đến nay? "Vĩ dĩ có mọi lý do. Do nhân dân
lạc quy ra rã." Mỹ Ngự có thể chỉ gần quyết Vĩ dĩ, "đúng y như
đơn giản ra rã ra rã rã năm nay, cho đến nay năm nay."

Chi Thọ 3,

Được cái may mắn gặp anh chàng Tú. A, được nghe giọng điệu của
anh này, may mắn gặp anh này, tôi đã cho anh ấy nghe lời nói
của Thảo Nghi, mà Ngự cho anh chàng này thu băng theo cái lời
phỏng vấn. Vậy thì xin phép lấy lại đây để y đi cho nghe cho vui.

- Trước tiên, tôi hỏi anh ấy biết anh Nhữ Văn Lý không?

Sau khi anh ấy nói là có biết thì tôi lại nói tiếp: Anh Nhữ Văn
Lý là người đã từng xuất hiện 1 số người tự nạn 1975 đến tởm
VN từ Guam; những người này đã lên báo để được quyền Mỹ
ở Guam thay, thời gian ra đi lên tàu VN thì bị tởm (do Mỹ đã
lên đây để tìm người) đi về lại VN; những người này (ở trong tư
chính trị được cho họ cái danh hiệu là "Guam quấy") đến Hawaii, ở
đó sao vậy về đến đất liền về đến cũng như bị đưa vào nhà tù
ở ngay lúc bắt đầu lên bờ. Và họ thu cấp bậc chức vụ từ
cũng thấy cái "vui cái tao" xuất từ 10 năm tởm lên, hiện giờ vẫn
vẫn 1 với anh đang ở 2.300, chưa về. Những người này ở
gặp lại anh Uy và ở bên vòm anh thời từ xuất từ 75 đến nay
anh họ đã lãnh dollar, đã hưởng thu ở nước ngoài và anh đã
chuyển lại, trước khi VN chuyển từ nhà ra về VN. Phải chi anh
họ cũng về chung "vui cái tao" với anh em chuyển từ thì đúng hơn
phải không anh Tú. A? (Phần này gồm mấy chuyện này anh em
muốn anh Tú. A phải tự suy nghĩ đây!)

- Sau đó tôi cho anh Tú. A biết ý kiến của tôi về Vĩ dĩ "tôi
đang ở tại chỗ" "mà anh đã có tình huống cho chúng tôi nghe. Ý kiến
đó như sau: "Anh hãy tạm gạt 1 bên những người từ như chúng
tôi mà tôi hẳn tạm cho anh thấy 1 hình ảnh kỳ lạ của người
đến Hawaii trong hành động vượt biên tìm đường sống. Họ vượt
biên kỳ quái vì lý do kinh tế. Vì muốn vượt biên tìm kiếm cho
phải có 3 cây vàng. Với 3 cây vàng đó, họ chỉ tởm lên ăn ở nhà
lấy nghỉ ở đây theo sách vở của họ mà không. Những họ không
lắm tiền. Họ mua đại đem vượt 3 cây vàng xuống Hawaii, xuống biển"

Saigon ngày 6/7/90

Chị Thơ thường,

Tôi vừa nhận được thư của chị từ May 30, 1990.
Cả nhà tôi và các cháu đều rất vui ngạc nhiên, mừng rỡ!
Ngạc nhiên, vì lâu nay chỉ được những giọng chữ êm
dịu, an ủi, chơn lời tình huống của chị, mà chúng tôi
tóm như người ở ngoài 1 số ông bạn bè của tôi thường lui
tới với gia đình của chị để gặp hỏi, trao đổi "thuộc an thần"
trong một mấy năm từ lúc tôi ra trại đến nay.

Sống sao, vì người được tìm lại và người bạn toàn là,
và một việc làm hoàn toàn là... Không ai biết cả?

Chị Thơ thường,

Chị hãy yên tâm, vì nếu ở đây có biết có một người
nào đó, dù là họ Khúc hay họ Dương họ Nguyễn,
mà có thái độ đón mặt lên tìm anh em từ cái tạo
thì đâu có đến tay chị! Ở đây chúng tôi cũng đủ
người đến đây với mặt người đó rồi chị ở! Không
phải chúng tôi nào đưa hay nói cho chị an tâm đâu
mà nó thật là có xảy ra từ lúc chúng tôi còn ở
trung tâm lớn! Chỉ nói bây giờ, mới xài hình bạn
bè vắng mặt, hay tìm cách họ nghĩ bạn bè của đây
tôi, hoặc xe hơi nữa tìm cách lại nắm bạn bè của
tôi v.v... là anh đó sẽ lãnh đầu ngay, và đây
đó vẫn thường xảy ra lắm. Có nói như thế bị bắt hỏi đây
này thì bị vấp xác xuống giếng v.v... Nói như thế đến

2/ chị thấy tại này lúc nào cũng coi tuy danh đã không
nhưng em mình mà còn cả bà bạn thân thích của mình
mà. Đó đó, làm sao chúng tôi chấp nhận những việc làm
có tính cách hạ uy tín của chị được? Việc lớn việc nhỏ,
đó đây có dính tới danh tiếng? Đây thế anh em của tôi
chờ mà cũng có một, làm gì có xảy ra chuyện đó
mà chúng tôi không hay không biết? Xin nhắc lại
chị Thảo thân yêu của tôi là khi đọc thơ này chúng tôi
bức làm và sau cũng cũng tức... nhưng, lúc cuối thời, vì
mấy chúng tôi xit kỷ lại có lơ lơ & chạy in thên dết
bấy ba chữ vậy thôi, vì hát còn cách nào để phổ
chị được nữa rồi! Suy luận kỷ thì đây là xuất
phát từ các anh móm nhí đi chỉ mà việc làm
thực & BẢ, hết chỉ trích tên báo nữa rồi đem ra
"lancer" tìm bừa bãi cho thôn làng gần gớt gớt
đi với chị và với Hời. Chị hay bình tâm,
việc gì rồi nó cũng lặn ra anh lấy của đi lên thôi.

Ở đây, ai cũng đã biết việc làm của Chị, của Hời. Rồi
đứng ra lo cho & bà bạn thân thích cũng như & bà
bạn tôi, lấy đó làm vui, đôi khi còn giúp đỡ họ
đi mọi thứ, như cung cấp các Form để chờ báo họ
cách đến vào, nhận lại hồ sơ, gửi cho chị cho Hời.
Có lúc chúng tôi còn phải bỏ tiền ra phụ thêm cho
các bạn nghèo túng. Chưa kể là phải tìm cách đi
thợ phải đến tay của Hời, đến tay chị, mà không sợ
một ngày hôm nào cho mình và cho người đứng đắn. Cho
nên tại nơi là & niềm vui, vì thế đến chị là vui, họ

h) qua đời quá đột ngột mà cũng đã gần hết các khó khăn
không ngại rồi. Kết quả đã chứng minh cho anh em bạn
tôi thấy rõ nghĩa cử của tôi, mà chỉ vì tôi có anh chị
em họ tôi rồi. Có lẽ khi đến đây, thay vì nhận cái
bố Hoa của chị, anh tôi, chúng tôi phải có một lý do chưa
bố Hoa để trao cho tôi, cho chị và anh chị em họ tôi
mới được phép tiếp Hoa lúc bấy giờ! Dĩ nhiên nếu có
ai đọc được cái từ tưởng này mà tôi chắc họ phải ghét
chị lắm lắm rồi, ghét họ đủ mọi mặt, danh dự, kết
quả việc làm, tình thân yêu mà anh em v.v. --
Cho nên chị cũng nên biết như vậy mà bình tâm xem
thường đi liền mỗi việc. Một một bước đi lùi của tôi.
Một một việc làm của tôi, của chị, họ đều ghét ghét thì
họ phải tìm đủ mọi cách để họ tự tin choi vậy thôi,
mà chị ôn lên là thấy họ về họ rồi. Chị ở!

Chị Thảo Thảo,

Đây không phải là tôi suy luận để để anh em chị
đau lòng. Đây là anh em tôi bị bạn Kỳ lừa rồi, tôi
hỏi đại diện viết cho chị đây! Xóc nhào & cái tên
đau có lẽ đang tiếp, nhưng đây là 1 buổi họp đặc biệt,
mà ở đây chúng tôi như 1 cái máy nhện, không
con ruồi nào bay qua được đâu, xin chị yên lòng.
Đi sao chúng tôi vẫn tiếp tục đi tiếp, để xem Kỳ như
thực thình có ra sao. Chỗ hiện tại, tuy trước que
sắc nhàn lại là ở VN Kp cũ. Có chăng là tin với
ở Mỹ thôi. Vì tôi nghĩ rằng đây là "chỗ" như vậy, tôi
và chị cũng mạnh mẽ hơn hẳn từ khi còn ở dưới PHUC - VU
cho anh em và gia đình từ lâu rồi. Có thể cách thức khác.

Xin chúc chị và tôi (vì cả hai đều gần gũi nhau với)
gần tâm phần đời, đây quá hết để luôn mà đi. Nguyễn

3) nhân đầu Lot lo Vui, cũng bạn rên gầy cõp nhưê do
bà bạn cõp Vui. Đĩ nhĩn cũy. cĩ 1 tĩ anh em chĩn
tũ (kĩn cũ gĩi thĩn vĩ cĩ 1 lĩc chĩn tũ bĩ đĩ gĩ
quĩ, hoặc kĩn hĩp Kĩ cĩn phĩ recommend vĩ chĩ
v.v... Tũn lĩ đĩ mĩn đĩ kĩn thĩ kĩn hĩ đĩ quĩ
hĩn, kĩn quĩ chĩn tũ thĩ đĩ kĩn tũn hĩn, đĩ chĩ,
(thĩn chĩ nĩy tũ Bũn đĩn chĩn đĩ Sĩ gĩn, tũ chĩ chĩ
đĩn cĩch đĩ bĩn thĩ gĩi mĩn quĩ chĩn gĩn đĩ 1
cĩ đĩ chĩ mĩn hĩn bĩn thĩ mĩn nhĩ lĩn.

From
VN

To : Mrs Khúc Huệ Thò
Po Box

VA USA .

Sĩ thĩn đĩn đĩn đĩn

Nhĩn hĩ cĩ mĩn Nĩn mĩn, cĩ lĩ Kĩ bĩn tũ chĩ ?
cĩ lĩ Kĩ bĩn hĩn ? vĩ cĩ lĩ Kĩ nhĩ chĩ ? Đĩ đĩ
cĩ hĩn kĩn cĩ đĩ vĩ đĩ cĩ cĩn ít nhĩn nhĩn mĩn
đĩn vĩ lĩn cũ hĩn, cũ chĩ. Vĩn nĩy xĩt chĩ cĩn
cĩn cĩ nhĩn yĩn cũ cĩ nhĩn gĩn tũ. Tũ đĩ mĩn cĩ
đĩ lĩn đĩ bĩn mĩn vĩ cĩ tũn kĩn kĩn K. Hĩn đĩn,
nĩn đĩ, vĩ vĩ cĩ cĩn vĩn thĩn thĩn cũ đĩ. nĩn hĩ
đĩ nĩy. Chĩ đĩ Vĩ lĩn gĩ cĩ chĩn lĩ nĩy chĩ ?
Tũ cĩ thĩ đĩn, mĩn vĩ bĩn bĩ tũ cĩ thĩ đĩn,
nhĩn nhĩn nhĩn đĩ tũn nhĩn tũ gĩn lĩn vĩ chĩ
Nhĩn thĩ đĩn hĩn đĩn, lĩ chĩn tũ phĩ nĩn thĩn!
Nhĩn cĩ đĩn, đĩ Vĩ Kĩ cĩ cĩn đĩ đĩn, cũ em
đĩ nĩn nhĩn tũ nĩy chĩ cĩ lĩ nhĩn vĩn bĩn rĩn tũ
bĩn nhĩn thĩn, nhĩn chĩ cũ bĩn tũn đĩn nhĩn gĩn.
Chĩ Thò thĩn,

Cũn đĩn cũ chĩ đĩ, cũ hĩn đĩ đĩ Tũn thĩn gĩn

Sài Gòn ngày 12/6/89.

Chị thơ thân mến,

Anh chị em bên này xin gửi lời kính thăm
chị, anh Giỏi, anh Tony. Dì em cũng rất có
cái anh chị em cùng thời. Chúc họ luôn thành
công trong nhiệm vụ.

Hiện tuần rồi chúng tôi có nhắc đến chị,
trung 1 năm hy vọng sẽ gặp được chị, anh Giỏi, và
anh chị em cùng thời. Người rất gần đây. Nhưng
cũng có nhắc lại gần 6 tháng nay sao mà vẫn bất
kỳ và nhận được thư của chị cả! ? Vẫn biết chị
rất bận trong việc giúp đỡ sự lo lắng họ - họ cho
anh chị em bên này (vì chúng tôi vẫn có báo cáo
theo dõi rất sát lượt đi về các hội đoàn
bên này nhằm tìm tòi và giúp đỡ các tù nhân
chính trị sắp được tái sinh cơ ...), nhưng anh em
vẫn thăm hỏi nhau. Riêng tôi, có mấy cái thư
sau này, báo chị mấy việc gần, không biết chị
có nhận được hay không, và lạc mất thời. Vẫn
thư chị, anh em thấy buồn buồn thì hát ấy, vì
thật ra cũng như quên quên quên quên quên quên quên.

Hôm nay có 2 người bạn "tiền bối" nhớ tới
gửi chị hồ hồ, đến nhớ chị tự huyện gửi
cho ODP / US Delegation, hoặc S. Francisco hay
Bangkok, chỗ nào nhanh và chắc có kết quả
thì chị cho chuyển gửi.

①. anh Đại tá quân pháp Nguyễn Thọ. Ra
hải thủy 9/87, anh ở vì lý do bệnh tật
bệnh này chỉ có gửi cho ODP vào năm 1988,
(mà vẫn ký thấy hồ hồ.) Nay nhớ chị gửi cho
1 lon nước, đồng thời xin gửi hồ hồ vào thời gian
chị luôn, để theo dõi gửi anh.

② - anh Mạnh Bach Hồ, tức họ anh
chính, phó giám đốc của tôi, em út của anh
g/s Huy. Cũng làm gần 6 năm lịch, nhưng về
hải nhân lại có vết biển 3 lần thất bại, đang
tổng luận xong hồ hồ không bị开除. Vừa gặp
lại thôi, tôi thuyết anh đến gửi hồ hồ cho chị,
nhờ chị chuyển gửi, chỉ có 2 vợ chồng mà vợ
là nhân viên sơ vụ ở Cần Thơ. Chắc cũng đợi
hồ hồ. Xin chị giúp gửi em út của mình.

Xin chúc chị luôn luôn khỏe để phục
vụ cho dân 1 thời gian nữa, giữ anh chị em
đều khỏe và hạnh phúc - Hẹn gặp lại chị ngay khi
đến Xuân, lần này nhé.

Phước

3

Hồ sơ gởi Rôm

① cũ anh Ng². Vay-Tho.

② cũ anh Mach Bach He.

Mười hồ sơ gồm có:

— 1 hồ sơ đầy đủ Lⁿ số chuyển cho
OJP/US Delegation.

— 1 hồ sơ nẹp hồ. (ch^à có intel-
form + giấy ra lời.) n^à ở quê nhà n^à, n^à
còn thêm xin cho photo hay zero x loại hồ sơ OJP
để cho đủ. Kết luận n^à xin hỏi thêm gì nữa.

10

Chị Thảo nên,

Thỏ của chị về cho các anh em đây chị quá, (qua chị Xinh). Anh em rất mừng vì lâu quá mới được thỏ, nên rất mừng thỏ. Ngươi ra cũng nhờ đó mà mới biết được thỏ của chị là thỏ của anh em mình là chị Xinh. Ngay như tôi, lúc về đây là mới đi đi thăm bạn mà vẫn không biết.

Anh em ở đây để thu được rất sát tình hình và các đơn vị của anh em này, anh chị, anh em, anh em Tony Jim, anh em Ngọc Bích, anh em Xuân Khoa v.v... cho nên chị gửi về 1 số resolution rất đúng lúc. Sản phẩm mới luôn đến chị chuyển đến anh em, anh em vẫn nhận được sách của anh em đến anh em này (Đã vào dịch: dưới góc nhìn của anh em) và với đây anh em các là tuyên bố phớt lờ anh em và anh em này chỉ là hợp lệ giải. Rất đáng được tuyên dương, không là một "điểm vệt"! Có bạn này thì là tôn trọng, tuyên bố như anh em này, chúng tôi rất hạnh phúc.

Rất về buổi học August là đây, xin chị đặc biệt nhắc nhở anh em Key Speaker về hai chữ "thời gian". Chị Thảo ở, lúc anh em anh em con người đầu tiên mà ai giỏi hơn, chỉ anh em cho 1 số người về quá đầu tiên, vì quá môn lớp mà anh em ra liên lĩnh, không được làm được ở anh em giỏi hơn. Đây về anh em. Anh em

những người thầy tuổi già có lẽ đi tới mà
rồi đem về chân đất, bụi bặm, lấm bẩn, loe
lềnh lênh khăn thân do cái nắng, cho cuộc sống
về dĩ nhiên một lớp bụi ở đây lại, ở người bạn,
ở tất cả. Về như thế chỉ có lẽ cho phía đời
nghịch mà thôi. Anh em về hưu, cuộc đời như
khác ý như kẻ về sau như chúng tôi, đời sống
không thấy gì là sắp sửa, rồi chờ, rồi đợi...
rồi thỉnh thoảng vấp, lều thêu bỏ được hôm
nóng lại bày cái vài ba chữ, thì tờ... rồi
đặt lại vào đây, chìm dần trong cái yên lặng
hiền miên, năm này qua năm khác... Đâu đâu
vẫn là khổ đau... Thời gian cứ vùn vụt trôi qua
lét August này tới August kia... bệnh hoạn,
chết chóc, se đoạ... Còn mấy gì hơn
1 lòng đứng ở thế, rồi rập về nhanh gọn -
vất lên với đời sống này này với đời sống vật
lên với thời gian, rồi chạy dốt với lời hứa
khen ngợi qua ngày rất là khổ tâm.

Đúng chúng tôi, những thầy bạn của chị,
của anh Phúc anh Vĩnh, là những thầy lúc nào
cuộc Kiên từ mớ dĩ hôm nay được đưa ra để
định, được từ đại gia đình bên này, chỉ phải là
những con què nhiều người. Thôi rồi chị đừng
hết giúp họ.

Này như chúng tôi sẽ lại ăn cơm với chị
Vĩnh. Sẽ chờ cho chị hết... Thôi

4 October, 1989

Letter from VietNam dated 14 Sept., 1989

"Most of all, enclosed are two files which you can either send to ODP or Robert Funseth Re-Settlement program as soon as possible.

And now, reporting to you our news at home. Last week, the Cong An Nhan Dan paper printed an article about the re-settlement program upon which an agreement was signed in Hanoi in July, 1989. Consider it officially, Hanoi announced this event. The VietNam government has admitted the agreement was officially signed, not only initialled like it was said before.

Yet, there might be some other difficulties ahead that we may want to study and prepare in order to avoid any obstacles.

In addition, I'd like to get your attention to reconsider the idea of greeting the former political prisoner when they arrive in the United States. They are worried (if not to say inappropriate) about the welcome rally that you are organizing. The government of VietNam do not like us to praise this event, of course, they have their reasons. Their concerns from political point of view or some others are their to worry. However, from where we stand, if we are not careful and making a great deal out of this it may create some obstacles later. This is not only for 1989, but also for the years to come. It is costly to all of us for each time the program is delayed. Each time it is delayed, each time it is required to be re-negotiated. All the blames, therefore, shall be put on those welcoming rallies. For that reason, we sincerely suggest to you to reconsider and simplify every form of welcoming. The least the better. We, here, all know about what you have prepared for us. From greetings to sponsorships thereafter.

However, who is fortunate to go first need to think about the ones who is waiting for their turns. What importance is that we want this re-settlement program to be continually successful through out the years. We all at home have been telling each other that each individual need to think of the other by not to make any unthinking silly announcements, which may cause problems for the others, in public. But, with all the public meetings, and conferences that you are going to organize it may create an atmosphere which may encourage them to say things without thinking. And that could be a costly mistake that the others may have to suffer.

In summary, there are two important points need to be considered.

1. Minimize any type of welcoming. Keep it as simple and small as possible. Do not let them use any excuses to delay other trips.
2. Assist them [new comers] not to get a chance to be interviewed, and to talk on any subjects which could cause problems and obstacle for others."